

نه بلاو كراوه‌كانی مائپه‌ری به‌هشت

نه و كارانه‌ی ده‌بنه هوی

سزای گور

نأماده‌کردنی

ماموستا عبید محمد امین

مائپه‌ری به‌هشت

ba8.org

مائپه‌رنکی نیسلامی زانستی په‌روه‌رده‌یی یه و نه پیناو بلاو‌کردنه‌وی نه و نیسلامه‌یه که سه‌نه‌فی
صائح - پیغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) و هاوه‌لانی (رضی الله عنهم) نه‌سه‌ری بوون -
وه سه‌ر به هیج گروپ و لایه‌نیکی حیزبی نیه.

مائپهري بههشت

ئەو كتيب و بابەت و ليكۆئينهوه شهريانه بلاو دهكاتەوه كه دەبنه هۆي:

١. شارەزاکردنی موسولمانان و پهروهردەکردنیان لەسەر ريگا راستەكەي ئيسلام، ئەمەش دەستەبەر دەبێ بە گەرانهوه بۆ پهپهوه رهسهنه كەي ئيسلام، كه بریتی یه له قورئان و سوننهت، به تېگهشتنی پيشين و پيشهوايانی ئوممهت.

٢. پاک کردنهوهی بیروباوهپ و رهوشتی موسولمانان، له دیارده كانی شیرک و کوفر و تاوان.

٣. پالاولتن و تهصفیه کردنی ئایینی ئيسلام له بیدعه و بۆچونه داهینراوه کان.

٤. وربا کردنهوهی موسولمانان له شوپنه واری خراپی ریوايه ته لاواز و ههلبهستراوه کان.

٥. پته و کردنی برایه تی یه کی راسته قینه لهسەر بناغه فراوانه جیگیره كەي ئيسلام و نههپشتن و كه مکردنهوهی ده مارگیری مهزهه بی و حیزبی.

ئامانجمان:

ئاشناکردنی كۆمه لگایه له ئيسلامی رهسه ن و دروستکردنی تاك و كۆیه تی بۆ تېگه شتن له سه رچاوه كانی كه بریتین له قورئانی پیروژ و سوننه تی سه حیح و ئاشکراکردنی ئەو شتانه ی كه نامۆن به ئيسلام و خراونه ته نیویه وه به چه ندین دهسته واژه ی دهنگ و په رنگ و نوسراوی له بواره كانی بیروباوهپ و رهوشت و ئاكار و پهروه رده و زانست و پزیشکی و گه شه ی كۆمه لایه تی.

خودایه داوات ئی دهكەین دامه زراومان بکهیت ، و ته و فیتمان بدهیت بۆ هه ر کار و گوفتاریکی جوان وچاک بهو شیوهیه یی که خۆت لێی رازیت.

ستافی مائپهري بههشت

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَنَسْتَعِينُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تُقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ﴾ [آل

عمران : ۱۰۲].

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا﴾ [النساء : ۱].

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَمَنْ يُطِغِ اللَّهُ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا﴾ [الأحزاب : ۷۰، ۷۱].

أَمَّا بَعْدُ: فَإِنَّ أَصْدَقَ الْحَدِيثِ كِتَابُ اللَّهِ، وَخَيْرَ الْهَدْيِ هَدْيُ مُحَمَّدٍ ﷺ، وَشَرُّ الْأُمُورِ مُحَدَّثَاتُهَا، وَكُلُّ مُحَدَّثَةٍ بَدْعَةٌ، وَكُلُّ بَدْعَةٍ ضَلَالَةٌ، وَكُلُّ ضَلَالَةٍ فِي النَّارِ.

خوای په‌روه‌ردگار له قورئانی پیرۆزدا وپیغه‌مبه‌ری خواش ﷺ له فه‌رمووده جوانه‌کانیدا باسی سزای قه‌بری بو کردوین وفه‌رمانی‌شی پیکردوین په‌نا بگ‌رین به‌خوای په‌روه‌ردگار له سزای قه‌بر، هه‌ر وه‌کو پیغه‌مبه‌ری خواش ﷺ ده‌فه‌رموویت:

«استجبروا بالله من عذاب القبر فإن عذاب القبر حق»^۱، واتە: ئەى مووسلمانان پەنا بگرن بەخوای پەرورەدگار لە سزای قەبر چونکە بەراستی سزای قەبر حەق وراستە.

لێرەدا باسى ھەندىك لەو تاوانانە دەكەين كەوا ھەر كەسىك ئەنجامى بدات تووشى سزای قەبر دەبیت، وە ئیمەى مووسلمان كاتىك دەلێن خواىە پەنا دەگرين بەتۆ لە سزای قەبر دەبیت بزاین چ تاوانىك تووشى سزای قەبرمان دەكات تاوھكو خۆمانى لى پياريزين.

پيغەمبەرى خواﷺ باسى كۆمەلێك تاوانمان بۆ دەكات كە ھەر مووسلمانىك ئەم تاوانانەى لە خوێ يان لە مال و منداڵ و كەس و كارى بەدى دەكات بائاگادار ببيتەوھ بۆ ئەوھى لە رۆژى قىامەت سەرشۆر نەبیت و لە ژيانى ناو قەبر تووشى سزای خوای پەرورەدگار نەبیت.

رۆژوو شكاندن پيش خۆر ئاوابوون

ئەبو ئومامەى باھلى - خوای لى رازى بىت - دەفەرموويت: گويم لە پيغەمبەرى خواﷺ بوو دەيفەرموو: «بَيْنَا أَنَا نَائِمٌ إِذْ أَتَانِي رَجُلَانِ فَأَحَدًا بِضَبْعِي فَأَتِيَا بِي جَبَلًا وَعَرًّا فَقَالَ لِي: اصْعَدْ فَقُلْتُ: إِنِّي لَا أُطِيقُهُ فَقَالَ: إِنَّا سَنُسَهِّلُهُ لَكَ فَصَعَدْتُ حَتَّى إِذَا كُنْتُ فِي سَوَاءِ الْجَبَلِ إِذَا أَنَا بِأَصْوَاتٍ شَدِيدَةٍ فَقُلْتُ: مَا هَذِهِ

□ المعجم الكبير، و صححه الألباني في صحيح الجامع.

الأصواتُ قالوا : هَذَا عَوَاءُ أَهْلِ النَّارِ ، ثُمَّ انْطَلِقَ بِي فَإِذَا أَنَا بِقَوْمٍ مُعَلَّقِينَ بِعَرَاقِيهِمْ مُشَقَّقَةً أَشْدَّاقُهُمْ تَسِيلُ أَشْدَّاقُهُمْ دَمًا قَالَ قُلْتُ : مَنْ هَؤُلَاءِ قَالَ : هَؤُلَاءِ الَّذِينَ يُفْطِرُونَ قَبْلَ تَحِلَّةِ صَوْمِهِمْ»^۱، واتە: كاتىك خەوتبووم (خوای پەروەردگار لە خەودا كۆمەلێك شتى پيشانى پيغەمبەرى خوا ﷺ داوه كه دوو مەلائىكەتى بو ناردوو لەسەر شىوہى مروّف بو ئەوہى پيغەمبەرى خوا ﷺ كۆمەلێك لە سزای ناو قەبر بىنىت و بو ئيمەى باس بكات تاوہ كو خۆمانى لى پياريزين) دوو پياو هاتن بو لام وقوليان گرتم ووتيان: بابروين وبردميان بو لاي شاخيكي رەق وسەخت ووتى: سەربكەوہ، ووتم: ناتوانم سەربكەوم بەسەر ئەم شاخەدا، ووتيان: ئيمە بو ت ئاسان دەكەين، سەركەوتم وكاتىك گەشتمە ناوہراستى شاخە كە گويم لە ھاوار و دەنگيكي زۆر ناخۆش وشيوەنيكي ناخۆش بوو، ووتم: «مَا هَذِهِ الْأَصْوَاتُ»، ئەم دەنگ و ھاوارە ناخۆشە چيە گويم لى دەبيت؟ ووتيان: «هَذَا عَوَاءُ أَهْلِ النَّارِ»، ئەمە دەنگ و ھاوارى ئەهلى ئاگرە ئەوانەى كەوا خوای پەروەردگار سزايان دەدات وبەئاگر دەيان سووتيني.

ھەروەھا دەربارەى ئەو كەسانە خوای پەروەردگار دەفەر موويت: ﴿أُولَئِكَ كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ﴾ [الأعراف: ۱۷۹]، واتە: ئەوانە وەكو ئازەلن بەلكو لە ئازەلش خراپترن،

^۱ رواه ابن خزيمة وابن حبان في صحيحهما، والمعجم الكبير للطبراني، وقال الألباني صحيح في صحيح الترغيب والترهيب.

* وشەى (عوأء) لە زمانى عەربیدا واتە: لورەلورى چەقەل و لورەلورى گورگ و لورەلورى سەگ، ھەر بۆيە وشەى (عوأء)سى بەكاهیناوە چونكە ئەوانیش وەكو چەقەل و گورگ و سەگ ھاوار دەكەن.

ھەر بۆيە دەبىت تاگادارى خۆمان بىين ھەر چەند ئومىدماى بەخوای پەروردگار ھەبىت لەھەمان کاتىشدا لە سزای پەروردگارمان بترسىن.

پاشان پىغەمبەرى خواﷺ دەفرموویت: «ثُمَّ أَنْطَلِقَ بِي فَإِذَا أَنَا بِقَوْمٍ مُّعَلَّقِينَ بِعَرَاقِبِهِمْ تَسِيلُ أَشْدَاقُهُمْ دَمًا قَالَ قُلْتُ: مَنْ هَؤُلَاءِ قَالَ: هَؤُلَاءِ الَّذِينَ يَفْطِرُونَ قَبْلَ تَحَلِّةِ صَوْمِهِمْ»، واتە: كۆمەلە كەسانىكم بىنى بەپاژنەو ھەلۆاسرا بوون وپروومەت وشەو پىلگەيان شەق شەق بوو وخوینی لى دەھاتە خوارو ھە، ووتم: ئەمانە كىن؟ ووتیان: ئەمە ئەو كەسانە لە دۇنيادا بەرۆژوو دەبن بەلام پىش ئەو ھى كاتى رۆژوو شكاندن بىت رۆژوو كەيان دەشكىنن واتە چاوەرپى ئەو ناكەن كەوا بەتەواو ھى خۆر ئاوا بىت. بەراستى جىي سەرسورمانە ئەمە سزای كەسىك بىت كەوا بەرۆژوو دەبىت بەلام تەنھا لەبەر ئەو ھى كەمىك پىش تەواى بوونى رۆژ رۆژوو كەيان دەشكىنن ئەى دەبى سزای ئەو كەسانە چى بىت كەوا بەبى ھىچ عوزرىكى شەرى بەرۆژوو نابن!!

كۆزراوى كافران

ھەر لە فرمودە كەسى ئەبو ئومامەى باھلى - خوای لى رازى بىت - پىغەمبەرى خواﷺ چەند دىمەنىكى تر لە سزای قەبر بىنىو ھە پاشان دەفرموویت: «ثُمَّ أَنْطَلِقَ بِي حَتَّى مَرَرْتُ بِقَوْمٍ أَشَدُّ شَيْءٍ ائْتِفَاحًا، وَأَتْتَنِهِ رِيحًا وَأَسْوَبَهُ مَنظَرًا ، قُلْتُ:

مَنْ هُوَ لَا؟ قِيلَ: هُوَ لَا قَتَلَ الْكُفَّارَ^۱، واتە: پاشان بەلای كۆمەلەك تەپەرەم و تەماشام كرد زۆر ئاوسان بوون و بوونىكى زۆر ناخۆشيان ھەيە وە ديمەنىكى ناشرينيان ھەيە، ووتم: ئەم كۆمەلە كىيە؟ ووتيان: ئەمە ئەو كەسانەن كەوا بە كافرى كوژران.

ئەو كەسانەى كەوا باوەر بە ئاينى ئىسلام ناھيەن و دژايەتى ئاينى ئىسلام و پيغەمبەرى خوا^ﷺ دەكەن و ئىسلام بە ئاينىكى دواكە و توو دەزانن ئەمە سەرئەنجاميان دەبيت، ھەر وەكو خواى پەرورەدگار دەفەر موويت: ﴿وَمَنْ أَعْرَضَ عَنْ ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا﴾ [طه: ۱۲۴]، واتە: ھەر كەسيك پشت ھەل بكات لە زيكرى من كە قورتانى پيروژ و فەر موودە كانى پيغەمبەرە^ﷺ ئەو بە پراستى ژيانىكى زۆر تەنگ و ناخۆشى دەبيت.

پاشان پيغەمبەرى خوا^ﷺ باسى ژيانى تەنگ و ناخۆشان بو دەكات (المعيشة الضنك) ھەر وەكو ئەبو ھورەيرە - خواى لى رازى بيت - دەفەر موويت: پيغەمبەرى خوا^ﷺ فەر موويه تى: « أتدرون ما المعيشة الضنك، قالوا: اللّٰه ورسوله أعلم، قال: عذاب الكافر في قبره والذي نفسي بيده إنه يسلط عليه تسعة وتسعون تنينا: أتدرون ما التنين سبعون حية لكل حية سبع رؤوس يلسعونه ويخدشونه إلى يوم القيامة»^۲، واتە: ئايا دەزانن ژيانى تەنگ و ناخۆش چييه؟ ھاو لە نيش وەكو ھەميشە بە ئەدەبە وە

^۱ رواه ابن خزيمة وابن حبان في صحيحهما، وقال الألباني صحيح في صحيح الترغيب والترهيب.

^۲ رواه أبو يعلى، وابن حبان في صحيحه، وقال الألباني حسن في صحيح الترغيب والترهيب.

بەرامبەر بە مامۆستا و پېشەوايان ﷺ ووتيان: خوا و پېغەمبەرى خوا ﷺ دەزانىت
 ژيانى تەنگ و ناخۆش چىيە، فەرموى: ئەو سزى خواى پەروردگارە بۆ كافران لە
 ناو قەبرەكانيان، پاشان پېغەمبەرى خوا ﷺ فەرموى: سوئند بەو خاويەى كە
 گيانى منى بە دەستە نەو دەو نو تىن زال دەكات بەسەر ئەو كەسەدا، پاشان
 فەرموى: دەزان تىن چىيە؟ ھەر تىنىك حەفتا ماره و ھەر ماریكىش حەوت سەرى
 ھەيە، ئەگەر لىكى بەدەينەو ($70 \times 99 = 6930$) مار ھەر ماریكىش حەوت
 سەرى ھەيە.

ھەر بۆيە پېغەمبەرى خوا ﷺ باسى ماری تىنى بۆ کردووين، چونكە چەندىن
 مواصەفاتى تىدايە كە لە ھىچ جۆرە ماریكى تردا نىيە ھەر وەكو ئەمانەى كە
 باسى دەكەين چەند مواصەفاتىكى تايبەتى ماری تىنن.

يەكەم: ئەو ماره يە كە وەكو دار خورما درېژە.

دووەم: ھەر دوو جاوى وەكو خوین سوورە.

سێيەم: دەم و ناو سكى زۆر فراوانە و جىگای زۆر شتى تىدا دەبىتەو.

چوارەم: ئەم جۆرە ئازەل قوت دەدات و ئازەلان زۆر لىي دەترسن.

پىنجەم: چاوەكانى ئەدرەوشىتەو.

پاشان پىغەمبەرى ﷺ فەرموۋى: ئەم مارانە بەو كەسەو دەدەن تاوہ كو رۆژى قىامەت.

لەوانەىە كەسىك پرسیار بكات وبلتت چۆن كەسىكى بچوك ئەو ھەموو مارە پىوہى دەدات، ئەبو ھورەىرە - خوای لى رازى بىت - دەفەرموۋىت: پىغەمبەرى ﷺ فەرموۋى: «مَا بَيْنَ مَنْكِبِي الْكَافِرِ مَسِيرَةٌ ثَلَاثَةٌ أَيَّامٍ لِلرَّاكِبِ الْمُسْرِعِ»^۱، واتە: ناوشانى كافران ئەوئەندەى سى رۆژە رىبە بەرىى كەسىكى خىرا.

ژن وىباوى زىناكار

ھەر لە فەرموودەكەى ئەبو ئومامەى باھلى - خوای لى رازى بىت - ھاتوۋە كە پىغەمبەرى ﷺ فەرموۋى: «ثُمَّ انْطَلَقَ بِي حَتَّى مَرَرْتُ بِقَوْمٍ أَشَدَّ شَيْءٍ انْتِفَاحًا، وَأَسْوَأَهُ مَنْظَرًا، وَأَنْتَنَهُ رِيحًا رِيحُهُمْ رِيحُ الْمَرَّاحِيضِ، قُلْتُ: مَنْ هَؤُلَاءِ؟ قِيلَ: هَؤُلَاءِ الزَّانُونَ وَالزَّوَانِي»^۲، واتە: پاشان تى پەرىم بەلاى كۆمەلىكى تردا ئەمانىش بەھەمان شىوہ ھەلتاوسا بوون وبۆنىكى زۆر ناخۆشيان لى دەھات كە وەكو بۆنى تاودەست بوو، ووقم: ئەمانە كىن؟ ووتيان: ئەمانە ئەو ژن وپىاوانەن كەوا لە دونىادا زىنايان كرددوہ وبەو شىوہىە مردوون وتەوبەيان نە كرددوہ.

^۱ رواه البخاري ومسلم.

^۲ رواه ابن خزيمة وابن حبان في صحيحهما، والمعجم الكبير للطبراني، وقال الألباني صحيح في صحيح الترغيب والترهيب.

هدروه‌ها پیغهمبهری خوار^{صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ} له فهرموددهیه کی تردا ده فهرموویت: «فَانْطَلَقْنَا، فَاتَيْنَا عَلَى بِنَاءٍ مِثْلِ التَّنُّورِ، فَسَمِعْنَا لَعَطًا وَأَصْوَاتًا، قَالَ: فَاطْلَعْنَا فِيهِ، فَإِذَا فِيهِ رِجَالٌ وَنِسَاءٌ عُرَاءٌ، وَإِذَا هُوَ يَأْتِيهِمْ لَهَبٌ مِنْ أَسْفَلٍ مِنْهُمْ، فَإِذَا أَتَاهُمْ ذَلِكَ اللَّهَبُ ضَوْضًا»^۱، واته: پاشان رۆشتین بو شوینیك بینایهك بوو له سهر شیوهی ته نور بوو (واته: له بنهوه تهسك بوو وله سهروهش فراوان) گویم له دهنگ وهاواریکی زور بوو، ته ماشای ناو ته نوره که مان کرد کومه لیک پیاو وئافره تی پروتی تیدابوو، ئاگری ته نوره که له بنهوه تاوه کو سهروه بهرز ده بویه وه، له کاتی بهرز بوونه وهی گره که ده یانه ویت بیته دهر وه به لام دووباره ده که نه وه ناو ئاگره که.

نه و دایکانهی شیر به منداله کانیان نادهن

ههر له فهرمودده که ی ته بو ئومامه ی باهلی - خوی لی رازی بیت - هاتوه که پیغهمبهری خوار^{صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ} فهرمووی: «ثُمَّ انْطَلَقَ بِي فَإِذَا أَنَا بِنِسَاءٍ، يَنْهَشُ بِشَدِيهِنَّ الْحَيَّاتُ، قُلْتُ: مَا بَالُ هَؤُلَاءِ؟ قَالُوا: هَؤُلَاءِ اللَّوَاتِي يَمْنَعْنَ أَوْلَادَهُنَّ أَلْبَانَهُنَّ»^۲، واته: پاشان منیان برد کومه لیک ئافره تم بینی خوی پهروه رگار کومه لیک ماری بو

^۱ رواه ابن خزيمة وابن حبان في صحيحهما، والمعجم الكبير للطبراني، وقال الألباني صحيح في صحيح الترغيب والترهيب.

^۲ رواه ابن خزيمة وابن حبان في صحيحهما، والمعجم الكبير للطبراني، وقال الألباني صحيح في صحيح الترغيب والترهيب.

ئامادە كرد بوون، ئەم مارانەش مەمكى ئەم ئافرەتانەى دەگەزى وپپانى دەدا، ووتم:
ئەم ئافرەتانە تاوانيان چىيە؟ ووتيان: ئەم ئافرەتانە شىريان نەدەدا بەمنداڵە كانيان.

بەراستى جىى داخە زۆرىك لە ئافرەتان لەبەر خاترى ئەوەى مەمكيان تىك
نەچىت و بەرپىكى بوەستىت شىرى خۇيان لە منداڵە كانيان حەرام دەكەن كە پىويستە
لەسەر ھەموو داىكىك بۆ ماوەى دوو سال شىر بدات بەمنداڵە كەى، وە ئەگەر
تەماشاي راپۆرتە پزىشكىە كانىش بكن شىرى قەتوو باش نىيە بۆ منداڵ وەكو شىرى
داىك بەتايبەتى تاوەكو شەش مانگ نايىت شىرى قوتوو بدريىت بەمنداڵ، بەلام
ئافرەتىك كەشىرى نەبىت تاوانبار نايىت.

ھەر وەھا دياردەيەكى خراب ھەيە لەناو كۆمەلگا ئەویش شىردانە بەمنداڵى
خەلكى كە ھەندى جار كىشەى كۆمەلايەتى لى دەكەويتەو، ھەندى جار ھەيە
كەسىك ئافرەتىك مارە دەكات بەلام لە دوايدا روون دەبىتتەو كەوا خوشكى خۆيەتى
ئەویش بەھۆى ئەوەى كەوا لە منداڵدا يەكىيان شىرى داىكى ئەوى تريان
خواردوو، چونكە ھەر كەسىك شىرى ئافرەتىك بخوات ئەو ئافرەتە دەبىت بەداىكى
ومنداڵە كانىشى دەبىت بەخوشك وبراى، ھەر بۆيە ھاوئىك ھاتە خزمەتى
پىغەمبەرى خوا ﷺ ووتى: دەمەويت ئافرەتىك بەيىنم بەلام خەلكى دەلىن: پىكەو
شىرتان خواردوو، پىغەمبەرى خوا ﷺ فەرمووى: چۆن دەيھىنى كە شتى وات
كردوو واتە وازى لى بەيىنە چونكە ئىو ھەردوكتان خوشك وبراى يەكترن بەھۆى شىر
خواردنەو.

خوای پەروردگار زولم و ستەم لە ھىچ قەومىك ناکات تاوھ کو ئەو قەومە خوایان بەرەو خراپە وزیڤدەرەوى نەڕۆن، ھەر بۆیە خوای پەروردگار دەفەرموویت: ﴿وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ وَأَنْتَ فِيهِمْ﴾ [الأَنْفَال: ۳۳]، واتە: ئەى پىڤغەمبەرى خوا ﷺ ھەتاوھ کو تۆ لە ناویان بىت سزایان بۆ نانیرم، ھەر بۆیە کابرایەك ھەبوو لە سەردەمى پىڤغەمبەرى خوا ﷺ بى باوەر بوو بەلام کاتىك بىستى پىڤغەمبەرى خوا ﷺ وەفاتى کردووھ مووسلمان بوو، کاتىك پىیان ووت: بۆچى لە سەردەمى ژيانى پىڤغەمبەرى خوا ﷺ مووسلمان نەبووى؟ ووتى: ئىستا دەترسم خوای پەروردگار سزا پڕژىنىت بەسەرماندا بەلام لە سەردەمى پىڤغەمبەرى خوا ﷺ سزا دانەدەبەزى چونکە پىڤغەمبەرى خوامان ﷺ لە ناودا بوو ھەر وەکو خوای پەروردگار فەرموویەتى: ﴿وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ وَأَنْتَ فِيهِمْ﴾ [الأَنْفَال: ۳۳].

یە کىك لەو سزایانە کە خوای پەروردگار بۆ ئىمەى ناردووھ ئەویش نەبارىنى بارانە، چونکە بەراستى خەلكانىكى زۆر بىزار بوونە بەھۆى نەبارىنى باران بەگوێرەى پىویست، چونکە تاوانمان زۆر بوون ووازشمان لە تەوبە وپەشیمان بوونەوھ ھىناوھ چونکە تەوبە وپەشیمانى دەبىتە ھۆى ئەوھى خوای پەروردگار پەحمەتى خویمان بۆ بارىنى ھەر وەکو لەسەر زمانى پىڤغەمبەر نوح - عليه الصلاة والسلام - دەفەرموویت: ﴿فَقُلْتُ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ إِنَّهُ كَانَ غَفَّارًا * يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا﴾ [نوح: ۱۰ - ۱۱]، واتە: داواى لى خۆش بوون لە خوای پەروردگار بکەن و بگەرێنەوھ و تەوبە بکەن وپەشیمان ببنەوھ بەراستى خوای پەروردگار لە تاوانەکان

دەبووریت، ئەگەر بگەرپنەو و تەو بە بەکن ئەوا بەدئنیایەو و ھۆى پەرورەدگاریش بارانى رەھمەتان بۆ دەبارینى.

زانایەكى بەرزى تابعى كە ھاوئى پىغەمبەرى ھۆى ﷺ بىنیووە بەناوى (محمدى كورپى موکەندىر) - رەھمەتى ھۆى لى بىت - بەسەرھاتىكى واقعى ھۆیمان بۆ دەگىرپتەو و دەفەر موویت: سالىك لە شارى مەدینە ووشكە سالى بوو خەلكى چەند جارێك نوێژە بارانەیان كرد بەلام ھۆى پەرورەدگار بارانى نەدەباراند، شەوێك لە مزگەوتى پىغەمبەرى ھۆى ﷺ دواى نوێژى عىشا مامەووە بۆ خوا پەرستى و عىبادەت كاتىك شەو تەواو تارىك بوو و لەنیووە شەودا پىاوىكى رەش پىست ھاتە ناو مزگەوتى پىغەمبەرى ھۆى ﷺ بەلام نەیدەزانى كە كەسێك لە ناو مزگەتە چونكە چراكان كوژرابونەو و پروناكى تىدا نەبوو، منىش پشتم دابوو یەكێك لە پایەكانى مزگەوت پاشان پىاووە كە ھەستا دوو ركعات نوێژى كرد و پاشان ھەر دوو دەستى بەرەو ئاسمان بەرزكردوو لە ھۆى پەرورەدگار پاراىووە ووتى: سویند بەتۆ ئەى ھۆى پەرورەدگار دەبى باران بۆ ئەو خەلكە بارینى، كاتىك گویم لە قسەكانى ئەم پىاووە بوو و وتم: ديارە ئەم پىاووە شىت بوو چۆن خەلكى بەو شىوہیە لە ھۆى پەرورەدگار دەپارپتەو، پىاووە رەش پىستە دەستەكانى دانەگرت تاووەكو ھۆى پەرورەدگار ئەوئەندە بارانى باراند تاووەكو زۆرێك لە رینگەكان گىرا، پاشان پىاووە كە سوپاسىكى ھۆى پەرورەدگارى كرد سویند بەخوا تاووەكو ئىستا كەسم بەو شىوہیە نەبىنووە سوپاسى ھۆى پەرورەدگار بكات، پاشان پىاووە كە ووتى: ئەى ھۆى

پەرورەدگار من چىم دوام قەبول دەكەيت، پاشان دەستى کرد بەشەو نویش تاوہ کو بانگى بەيانى.

ھەر بۆيە پىغەمبەرى خوا^{صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ} دەفەر مووئت: سى يەكى كۆتايى شەو خواى پەرورەدگار دادە بەزىتە ئاسمانى دونيا (دابەزىنىك كە شايستەى گەورەبى و دەسەلاتى خۆى بىت) و دەفەر مووئت: كى داواى لى خۆشبوونم لى دەكات تاوہ كو لىى خۆش بىم و كى شتىكى پىويستە تاوہ كو پىى بىە خشم؟ بەلام بەداخوہ زۆربەمان لەو كاتەدا خەوتووین، پاش نویشى بەيانى ئەو پىاوہ رۆشتەوہ بو مالىوہ و منىش دواى كەوتم بەلام لىم بزر بوو.

شەوى دووہمدا چاوہرپىم کرد ئەو پىاوہ بگەرپتەوہ بەھەمان شىوہ لە درەنگانىكى شەودا گەرايەوہ و دوور كعات نویشى کرد و سوپاسىكى زۆرى خواى پەرورەدگار کرد و پاشان دەستى کرد بەشەو نویش کردن تاوہ كو بانگى بەيانى، پاش نویشى بەيانى گەرايەوہ بو مالىوہ و منىش شوئى كەوتم و بىنىم رۆشتە مالىكەوہ و من ئەو مالىم لە مەدینە دەناسى، پاشان بەيانى رۆشتم بو لای پىاوہ كە و تەماشام کرد پىاوئىكى پىنەچىيە، بەلام رپزدارى بەشىوہ و پىشە نىيە ھەر وە كو خواى پەرورەدگار دەفەر مووئت: ﴿إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَاكُمْ﴾ [الحجرات: ۱۳]، واتە: ئەوہى تەقواى زىاتر بىت جا باپىشە كەشى لەلای خەلكى بەرپز نەبىت، تەماشای پىاوہ كەم کرد (بەلام ئەو نەيدەزانى كەوا من چاودىرى ئەو دەكەم چونكە ئەو پىاوئىكى نەبوو كەوا حەز بەخۆد رحستى و ناو و شورەت بكات).

پاشان پىاۋە كو ووتى: (حمدى كورى موكەندىر) خوفيكت بۆ دروست نەكەم،
 منىش ووتم: نەواللە من پىويستم بەخوف نىيە بەلام تۆ ئەو برادەرى ئەو دوو شەھەرى
 من نەبووى؟ پىاۋە كو رەنگى تىكچوو وزۆر بى تاقەت بوو، ووتى: ئەو تۆ چى دەلىيى
 من كەى ئەوئەندە لەلای خواى پەروردگار بەرئىزم تاوہ كو دوعام قبول بكات (چونكە
 لەلای خەلكى ئاشكرا دەبىت كە پىاۋىكى بەرئىزە ودوعاى قبول دەبىت).

جاريكى تر گەرامەوہ بۆ لای تەماشام كرد پىاۋە كە نەماوہ وسەرى خۆى
 ھەلگەردوہ، پرسىارم كرد ئەو پىاۋە پىنەچىيە چى لىھاتوہ؟ ووتيان: بۆچى پرسىارت
 لىكرد واللەى دوای قسەكەى تۆ سەرى خۆى ھەلگەرد ونازانين بۆ كوى رۆشتوہ؟!!!

غەببەت كەردن

غەببەت كەردن ئەو تاوانەى كە زۆرئىك لە مووسلمانان گىرۆدەى بوونە، ئەو
 تاوانەى كەوا لە قىامەتدا سزايەكى سەختى ھەيە لەو دونياشدا ازھىنان لىيى زۆر
 سەخت وقورسە، غەببەت واتە: باسكردنى مووسلمان بەشىۋەيەك پىي ناخۆش بىت،
 ئىمامى (قرطىيى) - رەجمەتى خواى لى بىت - دەفەر مووئىت: (والإجماع على أنها من
 الكبائر وأنه يجب التوبة منها إلى الله تعالى)، واتە: كۆراى زانايان لەسەر ئەوئەن
 كەوا غەببەت ھەرامە ويەكىكە لە تاوانە گەورەكان وپىويستە غەببەتكار تەوبە
 بكات وبگەرئىتەوہ بۆ لای خواى پەروردگار.

ئەو تاوانەى كەوا ھەقى خەلكە وبەنویژ وعبادەت لەسەرت لاناچیت تەنھا بەگەردن ئازادى ئەو كەسە نەبیت كەوا غەببەتت كەردووە، بەپراستی غەببەت كەردن زۆر ئاسانە لەسەر زمان بەلام ماڵ وپرانىبە لە رۆژى قىامەت، خۆى پەروردگار دەفەرموویت: ﴿وَلَا يَغْتَبُ بَعْضُكُم بَعْضًا أَيُّبُ أَحَدُكُمْ أَنْ يَأْكُلَ لَحْمَ أَخِيهِ مَيْتًا فَكَرِهْتُمُوهُ﴾ [الحجرات: ۱۲]، واتە: با ھەندىك لە ئىوھ غەببەتەى ھەندىكى تەرتان نەكات ئايا كەسىك لە ئىوھ پىى خۆشە گۆشتى براكەى بھوات بەمەردووى بىگومان نەخىر، بەپراستی خۆى پەروردگار نمونەبە كەمان بۆ دىنبىتتەوہ بۆ ئەوہى غەببەتەمان لە پىش چاۋ قىزەون بكات بەلام بەداخوہ ئىمە دلە كانمان بەخەبەر ناىەن ودا ناچەلە كىن، ئەى ئەو مووسلمانەى كەوا رۆو لە خۆى پەروردگار دەكات وئەى ئەو مووسلمانەى خۆى بەئوومەتى پىغەمبەرى ﷺ دەزانىت وئەى ئەو مووسلمانەى كەوا خۆى بەئەھلى جومعە وجەماعەت دەزانن، كى لە ئىمە پىى خۆشە گۆشتى براكەى بھوات بەمەردووى جا براى شىرى بىت يان براى دىنى بىت، ھەر يەك لە ئىمە بىھىنيتتە بەرچاوى خۆى كە براكەت مەردووە وجەنازەكەى كەوتووە وچەقۆبەك بەدن بەدەستەو وبلین: پارچە گۆشت لە براكەت بىرە وبيخۆ، خۆى پەروردگار دەفەرموویت: ﴿فَكَرِهْتُمُوهُ﴾ بىگومان ئەو ئىشە ناكەن، ھەر كەسىك پىى خۆشە پارچە پارچە گۆشتى براكەى بەمەردووى بھوات ئەوا ئەو كاتە پىى خۆش بىت غەببەت بكات، ھەر لە ئايەتەكە خۆى پەروردگار دەفەرموویت: ﴿وَلَا يَغْتَبُ بَعْضُكُم بَعْضًا أَيُّبُ أَحَدُكُمْ أَنْ يَأْكُلَ لَحْمَ أَخِيهِ مَيْتًا فَكَرِهْتُمُوهُ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ

رَحِيمٌ ﴿﴾، پاش ئەو ھى خراپى غەيبەتى بۆ باس کرد فەرمووى: تەقواى خواى پەرورەدگار بکەن کەواتە ئىمەى مووسلمان کاتىک غەيبەت دەکەین نىشانەى ئەو ھى کەوا تەقواى خوامان نىبە، ھەر بۆيە خواى پەرورەدگار فەرمانمان پى دەکات تەقوا* بکەين.

پىغەمبەرى خواﷺ پىناسەى غەيبەتمان بۆ دەکات بۆ ئەو ھى ئىمەى مووسلمان بزاین غەيبەت چىبە وخۆمان پياريزين لە غەيبەت کردن، ھەر وەکو لە ئەبو ھورەيرەو - خواى لى رازى بىت - ھاتووہ کە پىغەمبەرى خواﷺ فەرمووى: «أَتَدْرُونَ مَا الْغَيْبَةُ» قَالُوا اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ. قَالَ «ذِكْرُ أَحَاكَ بِمَا يَكْرَهُ»، قِيلَ أَفَرَأَيْتَ إِنْ كَانَ فِي أَخِي مَا أَقُولُ قَالَ «إِنْ كَانَ فِيهِ مَا تَقُولُ فَقَدْ اغْتَبْتَهُ وَإِنْ لَمْ يَكُنْ فِيهِ فَقَدْ بَهْتَهُ»^۱، واتە: تايان دەزانن غەيبەت کردن چىبە؟ ھاوہ لانیس بەئەدەب و ريزوہ فەرموویان: خوا و پىغەمبەرى خواﷺ دەزانن غەيبەت چىبە، ھەر لە خۆیانەو بەبى عىلم ھەر یە کە و قسە یە کيان نە کرد بە لکو بەئەدەب و بەئەخلاقەوہ گوى لە مامۆستا و پىشەواى خۆیان دەگرنﷺ، پاشان پىغەمبەرى خواﷺ فەرمووى: غەيبەت ئەو ھى کە باسى برا و خوشكى خۆت بکەى بە شىوہ یە کە پىى خۆش نىبە.

کاتىک بە کەسىک دەلین فلان کویر و فلان دريژ و فلان درۆزن چەندین فلانى تریش ئەو وەصفەى کە پىى ناخۆشە ئەوہ غەيبەتە و نابىت بە ھىچ شىوہ یە کە کەسىک

* تەقوا بریتىبە لە جى بە جى کردنى فەرمانەکانى خواى پەرورەدگار و خۆدوورخستەنەو لە نەھىبەکانى.
 ۱ رواہ مسلم.

بانگ بکەیت کە پىى خۆش نىيە ، کەواتە قاعىدەىە کى روون وئاشکراىە ھەر کەسىک ھەرچىبە کى پىى ناخۆش بىت لە پاش ملە باسى بکرىت ئەو غەببەتە ئىتر باسکردنى لاشەى بىت يان ھەر شتىک کە پىى ناخۆش بىت وەصفى بکرىت ئەو غەببەتە چونکە خۆى حاز وئامادە نىيە .

پاشان پىغەمبەرى ﷺ فەرمووى: باسکردنى براکەتە بە شىوہىە کە پىى ناخۆش بىت، ھاوہلان فەرموويان: ئەى ئەگەر ئەو وەصفەى ئىمە کردمان وئەو شتەى ئىمە ووتمان لەو کەسە بەدىکرا، پىغەمبەرى ﷺ فەرمووى: ئەگەر ئەو وەصفەى ئىوہ لەو کەسەدا ھەبوو بەلام پىى ناخۆش بىت باسى بکرىت ئەو غەببەتە بەلام ئەگەر تىدا نەبىت ئەو بۆھتانە، بۆھتانىش يە کىکە لە تاوانە گەورەکان، ھەر وەکو پىغەمبەرى ﷺ فەرموويەتى: «وَمَنْ قَالَ فِي مُؤْمِنٍ مَا لَيْسَ فِيهِ أَسْكَنَهُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ رَدْعَةً حَبَالٍ حَتَّى يَخْرُجَ مِمَّا قَالَ»^۱، واتە: ھەر کەسىک شتىک بداتە پال مووسلمانىک وبلىت فلان کەس وای کردووە وفلان کەس وای ووتووە ئەگەر ئەو کەسە وای نەکردبىت وای نەووتبىت ئەو خوای پەرورەدگار دەبخاتە جىگايە کەوہ لە دۆزەخ کە پىى دەووترىت «رَدْعَةً حَبَالٍ» واتە: ئەو جىگايەى کەوا کىم وزوخاوى ئەھلى دۆزەخى تىدا کۆدەبىتەوہ، ئەگەر تەوہ نەکات ولای ئەو کەسە گەردنى خۆى ئازاد نەکات ، کەواتە با ئاگامان لە زمانى خۇمان بىت رامان نە کىشىت بۆ ئەو جىگايە .

^۱ السنن الكبرى للبيهقي.

ھەرۋەھا پېئغەمبەرى خوار^{صلى الله عليه وسلم} باسى سزای ئەو كەسانەمان بۆ دەكات كەوا غەببەتى كەسانى تر دەكەن ھەر ۋەكو لە ئەنەسى كورپى مالك - خواى لى رازى بىت - دەفەرموويت پېئغەمبەرى خوار^{صلى الله عليه وسلم} فەرمووى: «لَمَّا عَرَجَ بِي مَرَرْتُ بِقَوْمٍ لَهُمْ أَظْفَارٌ مِنْ نَحَاسٍ يَخْمِشُونَ وُجُوهُهُمْ وَصُدُورَهُمْ فَقُلْتُ مَنْ هَؤُلَاءِ يَا جِبْرِيلُ قَالَ هَؤُلَاءِ الَّذِينَ يَأْكُلُونَ لَحْمَ النَّاسِ وَيَقَعُونَ فِي أَعْرَاضِهِمْ»^۱، واتە: كاتىك لە شەوى ئیسرا ومیعرەج بەفەرمانى خواى پەرۋەردگار فەرمانى شەۋرەۋى بەمن كرا بۆ ئاسمان بەلای كۆمەللىك پىپەر بووم بىنیم نىنۆكىان بۆ دروست كراۋە لە مس دەم وچاۋ و سنىگى خۇيان دەرنى، وۆتم: ئەى جىبرىل - عليه الصلاة والسلام - ئەمە چ كۆمەللىكن كەوا بەنىنۆكى مس دەم وچاۋ و سنىگى خۇيان دەرننەه؟ ووتى: ئەمە ئەو كەسانەن كەوا لە دونىادا غەببەتى مووسلمانىان دەكرد وگۆشتە كەيان دەخوار، چونكە خواى پەرۋەردگار فەرمووى: كى لە ئىۋە پىۋى خۆشە گۆشتى براكەى بخوات بەمردووى، كەواتە غەببەت كردن واتە خواردنى گۆشتى براكەت بەمردووى، ئايا كى لە ئىمە تەحەموولى ئەو سزای قەبرە دەگرىت ئەى سزای قىامەت چى بىت؟!!!!

كەواتە غەببەت مووسلمان دووچارى سزای قەبر دەكات، ھەر ۋەكو ئەبو بەكرە - خواى لى رازى بىت - دەفەرموويت: «مر النبي صلى الله عليه وسلم بقبرين . فقال (إنهما ليعذبان، وما يعذبان في كبير، أما أحدهما فيعذب في البول، وأما الآخر

^۱ رواه أبو داود، وقال الألباني صحيح في صحيح وضعيف سنن أبي داود.

فیعدب فی الغیبة»^۱، واته: پیغه مبهری خوا^{صَلَّیَ اللهُ عَلَیْهِ وَآلِہٖ وَسَلَّمَ} به لای دوو قه بر تی په پری و فہرموی: خاوه نی ئەم دوو قه بره سزا دہدرین لہ بہر دوو تاوان کہ لای خہ لکی زور ئاسان و ئاساییه و بہ لآم لای خوای پەرورده گار زور گہورہ یه ئەوانیش: ئەو کہ سہی کہ خوی لہ میز ناپاریزیت و ئەوی تریش ئەو کہ سہی کہ غہ بیہت دہ کات.

ہرورہا پیغه مبهری خوا^{صَلَّیَ اللهُ عَلَیْهِ وَآلِہٖ وَسَلَّمَ} فہرمویہ تی: «مِنْ أَرْبَى الرَّبَا الْإِسْطِطَالَةُ فِي عَرْضِ مُسْلِمٍ بَعِيْرٍ حَقَّ»^۲، واته: گہورہ ترین بہ شی رپیا ئەوہ یه کہ وا غہ بیہ تی کہ سیئک بکہیت، کہ واته غہ بیہت تاوانیکی زور گہورہ یه پیغه مبهری خوا^{صَلَّیَ اللهُ عَلَیْهِ وَآلِہٖ وَسَلَّمَ} دہ فہرمویت: رپیا حہ فتا و سیئ بہ شہ بچوو کترینیان ئەوہ یه کہ لہ گہ ل دایکی خوت زینا بکہیت، ئە گہر بچوو کہ کە ی زینا کردن بیئ لہ گہ ل دایکی خوت ئە ی گہورہ کە ی چی بیئ کہ غہ بیہت کردنہ؟!!!!

ئیمامی مالیک - رەحمەتی خوای لی بیئ - دہ فہرمویت: کۆمە ئیک مووسلمانم دہناسی ہیچ عہیب و عاریکیان نہ بوو بہ لآم بہ هوئی ئەوہ ی کہ وا غہ بیہ تی خہ لکیان دہ کرد خہ لکم دہ بینی عہ بییان لی دہ دۆزینہ وہ، چونکہ خویان غہ بیہ تی زوریان دہ کرد و ہر کہ سیئک بہ دوای عہیب و عاری مووسلمانیک بکہ ویت خوای پەرورده گاریش سزای دان بہوہ ی کہ وا عہیب و عاری خوی بو خہ لکی ئاشکرا کرد، ہرورہا دہ فہرمویت: کہسانی تریشم دہناسی عہیب و عاریان زور بوو بہ لآم بہ هوئی ئەوہ ی

^۱ رواہ ابن ماجہ، وقال الألبانی حسن صحیح فی صحیح وضعیف سنن ابن ماجہ وصحیح الترغیب والترہیب.

^۲ رواہ أحمد وأبو داود، وقال الألبانی صحیح فی صحیح الترغیب والترہیب.

كەوا غەببەتى كەسىيان نەدەكرد وعەيب وعارى مووسلمانىيان دەشاردەوہ ودادەپۆشى
خوای پەرورەدگاريش ھەموو عەيب وعارەكانىيان دادەپۆشى.

پياوچاكان زۆر خوایان لە غەببەت دەپاراست ھەر وہ كو ئىمامى ابراهيم كورى
ئەدھەم - رەحمەتى خوای لى بىت - رۆژيک بۆ دەعوەتیک بانگ كرا بەلام كاتیک
دانىشتن چاوەرپىيان كرد نان بخۆن ووتيان: فلان كەس نەھاتووہ با جاریک چاوەروانى
بکەين، يەكێك لەوانەى كەوا لە مەجلسە كەدا دانىشتبوو ووتى: فلان كەس خوای
بەگەرە دەزانىت و لە خوای ناگرىت بىت بۆ لای ئىمە مەگەر كەسىك بچىت بەشوىنى
دا، ابراهيم كورى ئەدھەم - رەحمەتى خوای لى بىت - كاتیک گووى لەم كەسە بوو
كەوا غەببەتى مووسلمانىكى كرد ھەستا ومەجلسە كەى بەجىھىشت نانى نەخوار،
لە مائەوہش تاوہ كو سى رۆژ نانى نەخوارد چونكە كەسىك غەببەتى مووسلمانىكى
كرد وئەویش لەو مەجلسە دانىشتبوو، ئەمە حالى كەسىكە كە تاوہ كو سى رۆژ نان
ناخوات ئەى ئەبى ئىمە تاوہ كو چەند رۆژ نان نەخۆين كە غەببەت كردن بووہ
بەشتىكى زۆر ئاسان ومەجلىسكمان نىبە كەوا غەببەتى تىدا نەكرىت.

ھەرورەھا ئىمامى (داود الطائي) - رەحمەتى خوای لى بىت - يەكێكە لە زانا
بەرزەكان وزانايان زۆر مەدحى ئەم پياوہ دەكەن كە چەند لە خوا ترس بووہ، رۆژيک
بەجىگايە كدا تى پەرى تەماشای جىگاكەى كرد و لە ھۆش كەوت، ھەلىان گرت
و برديانەوہ بۆ مائەوہ كاتیک كە ھۆشى ھاتەوہ ووتيان: ئەى (داود الطائي) بۆچى كە
تەماشای ئەو جىگايەت كرد بى ھۆش كەوتى؟ ووتى: سویند بەخوای پەرورەدگار

كاتىك چوممە ئەو جىگايە بىر ئەوھم كردهو كەوا رۆژىك لەو جىگايەدا غەيبەتى
 مووسلمانىكم كردوو، بىرم كردهو لە رۆژى قىامەتدا خواى پەروردگار دەفەرموويت:
 ئەى (داود الطائي) بۆچى لە فلان جىگادا غەيبەتى مووسلمانىكت كرد ومنىش
 ھىچ وولامىكم پى نىيە بۆ خواى پەروردگار، ئەى ئەبى وولامى ئىمە چى بىت كە
 ھەزاران غەيبەتمان كردوو؟!!!!.

ئىمامى بوخارى - رەحمەتى خواى لى بىت - دەفەرموويت: ئومىدم ھەيە بگەم
 بەخواى پەروردگار وليپرسىنەوھم لە گەل نەكات لەسەر ئەوھى كەوا ھىچ غەيبەتتىكم
 نەركردوو، بەراستى پىاوچاكان بەو شىوھىە بوونە وزمانى خۆيانيان پاراستووھ لە
 غەيبەت كردن، بەلام ھەر يەكە لە ئىمە بىرېكەينەوھ تەنھا لە يەك رۆژدا چەندىن
 غەيبەتمان كردوو.

رېبا خواردن

رېبا يەككە لەو تاوانانەى كەوا ھەرەشەيەكى زۆرى لەسەرە وبەھۆيەوھ
 خاوەنەكەى تووشى سزای قەبر دەبىت، ھەر وەكو عەبدولائى كورپى عەباس - خويان
 لى رازى بىت - دەگىرنەوھ كەوا پىنغەمبەرى خاوانى ﷺ فەرموويەتى: «إِذَا ظَهَرَ الزُّنَا
 وَالرُّبَا فِي قَرْيَةٍ ، فَقَدْ أَحَلُّوا بِأَنْفُسِهِمْ عَذَابَ اللَّهِ»^۱، واتە: ھەر كۆمەلنىك زىنا وريباى

^۱ المعجم الكبير للطبراني، وقال الألباني حسن لغیره في صحيح الترغيب والترهيب.

تیدا بلاوبیتهوه کهوا مامه له وئیش و کاریان بهرپیا کرد ئهوا بهراستی سزای خوای پهروهردگار بو خویان هه لال ده کهن، ئهو کهسانه ی له بهر خاتری مال و مندان و سهروهت و سامان و خانوو رپیا دهخون خوای پهروهردگار سزایه کی قورسیان بو ئاماده کردوه، ههر وه کو له چه ندين شویندا له قورتاندا خوای پهروهردگار ده فهرموویت: ﴿فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ﴾، واته: ئه ی پیغه مبهری خوا ﷺ ئه و کهسانه ی کهوا تاوان و سه رپیچی خوا و پیغه مبهری خوا ﷺ ده کهن مژده ی ئاگری به ئیش و ئازاریان بدهری، جا ههر که سیك ئه م تاوانه ی کردوه ئهوا با ته و به یه کی راسته قینه بکات و ههر که سیکیش ئه نجامی نه داوه ئهوا سوپاسی خوای پهروهردگار بکات داوای یارمه تی و ته و فیقی لی بکات که بیاریزیت.

ههروه ها له فهرمووده یه کی تر دا که سه موپه ی کو ری چون دب - خوای لی پازی بی ت - بۆمان ده گپرتته وه کهوا پیغه مبهری خوا ﷺ له خه ویدا دوو مه لائیکه هاتن بو لای و بر دیان و چه ند سزایه کیان پیشاندا ههر وه کو پیغه مبهری خوا ﷺ ده فهرموویت: «فانطلقنا فأتینا علی نهر أحمـر مثل الدـم وإذا فی النهر رجل سابع یسبح وإذا علی شط النهر رجل قد جمع عنده حجارة كثيرة وإذا ذلک السابح یسبح ما یسبح ثم یأتی ذلک الذی قد جمع عنده الحجاره فیفغر له فاه فیلقمه حجرا فینطلق یسبح ثم یرجع إلیه کلما رجع إلیه فغر له فاه فألقمه حجرا»^۱، واته: پاشان گه شتینه سه ر رووباریکی سوور که وه کو خۆین بوو له ناو رووباره که دا پیاویک مه له ی ده کرد

^۱ رواه البخاری.

بەلام مەلە كىردنە كەى بەوويستى خۆى نىيە ، ئەگەر كەسىك دەسەلاتى ھەبىت چۆن لە ناو رۈوبارىكى خۆين مەلە دەكات؟! لە لىۋارى رۈوبارە كەشدا پىاويك ۋە ستاۋە ۋە كۆمەللىك بەردى زۆرى پىيە بەلام خۋاى پەرۋەردگار كارىكى پى سپاردۋە بەرامبەر ئەو پىاۋە تاۋانبارەى كە لە ناو رۈوبارە خۆينە كە مەلە دەكات بەھۆى رىبا خورادنەۋە ، پىاۋە تاۋانبارە كە دەيەۋىت بىتتە لىۋارى رۈوبارە كە وخۆى رزگار بكات ۋە لەو رۈوبارە خۆينە كەم كەم خۆى لە پىاۋى سەر رۈوبارە كە نزيك دەكاتەۋە بۆ ئەۋەى لەو رۈوبارە خۆينە دەرىچىت كە نزيك دەبىتتەۋە بەبى وويست ئىرادەى خۆى دەمى دەكاتەۋە ۋە پىاۋى سەر رۈوبارە كە بەردىك فرى دەداتە ناو دەمى ۋە دەگەرپىتتەۋە ناۋەراستى رۈوبارە كە پاشان دەگەرپىتتەۋە بۆ ئەۋەى رزگارى بىتت بەھەمان شىۋە پىاۋى سەر رۈوبارە كە بەردىك فرى دەداتە ناو دەمى پىاۋە رىبا خۆرە كە ۋە رزگارى نابىت بۆ ھەموو جارەكان بەو شىۋەيە دەبىت ۋە مە سزى ناو قەبرە بۆ ئەو كەسەى كەۋا رىبا دەخوات تاۋەكو رۆژى قىامەت سزا دەدرىت.

ھەرۋەھا لە رىۋايەتتىكى تردا كە ئىمامى بوخارى لە صەھىحە كەيدا ھىنايەتى كە پىيغەمبەرى خۋاۋىت ﷺ دەفەر موۋىت: «فَأَقْبَلَ الرَّجُلُ الَّذِي فِي النَّهْرِ فَإِذَا أَرَادَ أَنْ يَخْرُجَ رَمَى الرَّجُلُ بِحَجَرٍ فِي فِيهِ فَرْدَةٌ حَيْثُ كَانَ فَجَعَلَ كُلَّمَا جَاءَ لِيَخْرُجَ رَمَى فِي فِيهِ بِحَجَرٍ فَيَرْجِعُ كَمَا كَانَ»، واتە: ئەو پىاۋەى كە لە ناو رۈوبارە خۆينە كەدايە رۈو دەكاتە ئەو پىاۋەى كە لە لىۋارى رۈوبارە خۆينە كەيە ۋە ستاۋە ، كاتىك پىاۋە رىبا خۆرە كە دەيەۋىت دەرىچىت وخۆى رزگار بكات ، ئەو پىاۋەى كەۋا لە لىۋارى

پووبارە كە ۋە ستاۋە بەردىك دەھاۋىژىتتە ناۋ دەمى ۋە دەگەرپىتتە ۋە بۆ ناۋەراستى پووبارە كە، ھەموو جارىك كە دەىھەۋىتتە دەربچىتتە ۋە خۆى رزگار بكات پىاۋى سەر لىۋارى پووبارە كە بەردىك دەھاۋىژىتتە ناۋ دەمى ۋە دەگەرپىتتە ۋە جىگای خۆى، ئەمە سزای كەسىكە كەۋا لە دۇنيادا رپىاى خواردىتتە ۋە مامەئەى بەرپىا كرىتتە جا ئەگەر خوادىتتى يان نە پىخواردبى ئەمە سزاكەىھەتى.

بۆىھە دەبى ئاگادارى خۆمان بىن لەبەر خاترى مال ۋە مندال ۋە خۆمان تاۋانبار نەكەىن ۋە سزای قەبر بۆ خۆمان مسۆگەر نەكەىن، ئەگەر كەسىك لە ئىمە بەبەردەۋامى ۋە بەبى پىچران لە ناۋ پووبارىك خۆىن مەلە بكات ۋە بەرد بدرىت بەناۋ دەمان دەبى چ جۆرە ژىانىك بىت، ئەگەر كەسىك لە ئىمە دەسەلاتدارىك پىى بلىت: ئەگەر فلان تاۋان ئەنجام بەدەت ئەۋا ھەموو رۆژىك بەردىك دەدەمە ناۋ دەمت بىگومان رازى ناىن، بەلام لەبەر خاترى پارە ۋە سەرۋەت ۋە سامان زۆرىك لە ئىمە سزای قەبر بۆ خۆى مسۆگەر دەكات كە تاۋەكو رۆژى قىامەت بەردەۋام دەبىت.

ھەرۋەھا پىنغەمبەرى خۋا ﷺ دەفەر موۋىت: «دِرْهَمٌ رِبًا يَأْكُلُهُ الرَّجُلُ وَهُوَ يَعْلَمُ أَشَدُّ مِنْ سِنَّةٍ وَثَلَاثِينَ زَنْبَةً»^۱، واتە: ئەگەر موۋسلمانىك يەك درەم رپىا بىخوات ۋە بزانىت ئەمە رپىايە ئەۋا لای خۋاى پەرۋەردگار لە سى ۋە شەش زىنا گەۋرەترە،

^۱ رواه أحمد، وصححه الألباني في صحيح الترغيب والترهيب.

كەواتە ئەگەر زانيمان مامەلەيەك ريباي تيدا بوو وازى لى بهينين خومان تووشى ئەو سزا گەورەيە نەكەين كەوا بۆ ريبا خۆران ئامادەكراو.

ھەرۋەھا لە فەرموودەيەكى تردا پيغەمبەرى خوا ﷺ دەفەرموويت: «الربا ثلاثة و سبعون بابا أيسرها مثل أن ينكح الرجل أمه»^١، واتە: ريبا حەفتا وسى بەشە وبچووكترين بەشى ئەم حەفتا وسى بەشە ئەوەيە كە كەسيك داىكى خۆە مارە بكات وبچيئە لاي.

ھەرۋەھا لە فەرموودەيەكى تردا ھاتووە كەوا جابر - خواى لى رازى بيت - دەفەرموويت: «لَعَنَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - آكِلَ الرِّبَا وَمُوكِلَهُ وَكَاتِبَهُ وَشَاهِدِيَهُ وَقَالَ هُمْ سَوَاءٌ»^٢، واتە پيغەمبەرى خوا ﷺ لەعنەتى كردووە لەو كەسەى كەوا ريبا دەخوات وئەوەى دەبيئە وەكيلى وئەوەى ريباكە دەنوسيت وئەوەى دەبيئە شاھيد ھەر ھەموويان وەكو يەكن، ھەندىك مووسلمان ھەيە خۆى دەپاريزيت لە خواردنى ريبا بەلام دەبيئە بەوەكيلى كەسيك لە ئيشيكدە كەوا ريباي تيدا كە بەراستى لەم رۆژگارەدا لە زۆريك لە كۆمپانياكان مامەلەكانيان ريباي تيدا ھەر بۆيە كەسيك مامەلەى لەگەل ئەو كۆمپانيانە كرد ئيمە خومان نەكەين بەوەكيلى تاوەكو تووشى سزای قەبر نەبين، كە لە رۆژى قيامەتدا لە دەستى داىك وباك و مندالى خۆمانيش رادەكەين ھەر وەكو خواى پەروردگار دەفەرموويت: ﴿يَوْمَ يُعْرُ

^١ المستدرک، وابن ماجه، وصححه الألباني في صحيح وضعيف سنن ابن ماجه.

^٢ رواه مسلم.

الْمَرْءُ مِنْ أَخِيهِ * وَأُمِّهِ وَأَبِيهِ * وَصَاحِبَتِهِ وَبَنِيهِ * لِكُلِّ امْرِئٍ مِنْهُمْ يَوْمَئِذٍ شَأْنٌ يُغْنِيهِ ﴿
[عبس: ۳۴-۳۷] ، واته: که رۆژی قیامت هات له برای خۆت راده‌که‌یت وله دایک
وبارکی خۆت راده‌که‌یت وله خیزان و مندالی خۆت راده‌ده‌یت چونکه هه‌مووی
سه‌رقالی تاوانی خۆیه‌تی.